יב ב מיי' פיד מסני

מעס"ק סלכה כ ופק"ו סלכה ג: ין נ מייי פיי מכני עד יך ד מיי' פים מכלי שנטם כלכה ה: מו ה מיי פיי מכלי

שגנות סלכם לה נמצה שם שום פלונתה מה אך נתנינה

(דףסב ע"כ):כ] תיבית

לרבר אחר נמחק: נ] דמים ס"י אי מה

עולת

תרשב שקבל עליו ז' מצות ולא סבת מ'ם תחמירו בו שלא יעשה מלאכה לאחרים אלא

לעצמו כרספרש דכא

כראית ליה תוט . ס] תושב עושה מלאכה תיבות מותר לעטות נמחק: י] עושה מלאכה בשבתנילו) שושה מרושין:

בר נהמן אמר רב ארא בר אתבה הלכה כריש:

יג] האסם לפני ה' על: יד] לעשות מויד כשונג: יד

יה] פתאום אף על גב דמשמע: יע) כ) עי'

はない

דמים

מון ז מיי שספים כליכ: לפרה החולך (יכמים מת:) דקחמר וינפש יו ימיי שיו מסלכום מיר סלכה מו: שקיבל עליו שלה לעבוד עבודה כוכבים ידו ח מיי שם כלי ג: ומחלל שבת כשבד טכבים והכא יש ש מיי' פ"א מסלי שמשת כלכה דההיא מיירי לענין שלא לעשות מנאכה ב י מיי פים מסלסת שבנות סלכה : פסק ר"י שמותר להניה לעובד טכבים כא כמיי שם פלי ה:

יכול שאני מרבה אפי מנהה - וה) פירוש מנחת נסכים שהיא טלה יא א מיי פינ מסלי לאישים : ת"ל ככם כנר מלי למימר כדלשיל השתא לשוף

איתובאי נג]: דבתיב כי מולים היו כל העם פירוש שמלו עלמם ביציאתם ממלרים ואע"פ שאותן שהיו נישלים בימי אברהם לא מלי אותם

ביציאת מצרים לג] מ"מ מעיקרא כשמני עלמן מני ליכנם בברית המקום וליבדל משאר אישות וגם כי עתה טבלו : רישלח את נערי בני ישראל ויעלי שלות · ואע"ג דפליגי התם

בפרק "פרת חטחת (זבחים קמו) חיכת לה שונה דאמרי עולת ראייה הואי ואיכא דאמרי שלת תמיד [הואי] י"ל שהקריבו הרבה ועי בנהיו שהמה בלים שלות: לד] ל שללים משל משב ששה מלחכה לעומי מכחן קשה לפ"ה בן אמתך ותגר זה גר תושב פי' בקונט' קאמר גר תושב עושה מלאכה לכן י"ל עבור רבו אבל לעלמו שרי (פסק) מכאן לעפות מלחכתו בשבת בבית ישראל כב ל מיי שם פים נבור עלמו לה]:

יכול שאני מרבה אפילו מנחה ת"ל כן תניא מקדם : לריך שיפרים רובע דינר לקינו מהכנ דלכטיבנס בית המקדם יבית קו דתמרי מו אידך "יעשה אשה ריח נירוח לה' שימע אני לעיל דלריך קרבן וקרבן בפתות מרובע <sup>שם</sup> כל שעולה לאשים אפילו מנחה ת"ל "כאשר תעשו כן יעשה מה אתם מיני דמים אף הם מיני דמים אי מה אתם עולה ושלמים אף הם 00 עולה ושלמים ת"ל "ככם 1)כגר יהיה לכם המשתיו ולא :] \*(לדבר אחר)לקרבנותיכם רבי אימר ככם כאבותיכם מה אבותיכם לא "נכנסי לברית אלא במילה ומבילה והרצאת דם אף

והרצאת דמים גן להביא פרידה אחת א"א שלא מצינו בכל התורה כולה: לא אמרו קן אלא גם׳ (ה) מדמני למיכתב על הטחתו ויקראלהקל עליו: ולא והתניא °והקריבו כזה ת"ל לפי ולישתוק וכתיב על חעאתו אשר חעא שם שנאמר בתורים"\*והקריב שומע אני האומר הרי עלי עולת העוף לא יפחות משני פרידין תיל והקריכו "אפי' פרידה אחת חובה מיהא לא 3 אשכחן והאיכא יולדת דמתיא בן יונה או תור

הם לא יכנסו לברית אלא במילה ומבילה

אר היותר יינה שנשמן ע"פ הייבור : ופספים שכרויטפפ הייבור בשלבה או כל בשלמא מילה דכתיב "כי מולים היו כל העם שבה או נכנסו לברית אלא כו' בשלמא מילה דכתיב "כי מולים היו כל העם שבה שבה עברה על המוד: סיפ' לע"ג דפהאס מוליהיוצאים אי נסי מהכא "ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך שישה מקובצת עברה לע"ג דפהאס מוליהיוצאים אי נסי מהכא דמים ז) דכתיב "וישלה את נערי בני ישראל אלא מבילה 6) נכסיע" תוס' מנהה רצית דמים ז) דכתיב "וישלה את נערי בני ישראל אלא מבילה 6) נכסיע" תוס' מנהה רצית דמים ז) דכתיב "וישלה את בערי בני ישראל אלא מבילה 1) נכסיע" הוא הרצית דמים זו דכתיב היצור הלא מדילה מוליה מ לעתת מספת מלטוטת לתור שמפר שמחבו בין דרות יו באו נו שבי זר בין על העם אואין הואה בלא מבילה המיר המיר מדמיה ולי מדמיה לה שימ בין דרות יו באו משה כן חצי הדם ויורק על העם אמר בא מבילה דשונג הוא מידי דסוס אכל העורם אמר בא מעתה האידנא דליכא קרבן לא נקבל גרים אמר רב אחא בר יעקב דרוב מינגי כן כאו לספינסיני בין בין ארכם בר ין אשר בתוככם יאנו ת"ר יאנר בזמן הוה צריך שיפריש רובע במיר מפני דרו שנו לולים לו נולים לו היות שיפריש רובע בתוככם בין בין היות בא בין שיפריש רובע במיר המיר שוני לולים לו נולים לולים לו נולים לולים לולי דת"ר מן 'גר תושב מן מותר לעשות מלאכה בשבת לעצמו כישראל בחולו של מועד ר"ע אומר כישראל בי"מ ר' יוסי אומר גר תושב עושה ין בשבת לעצמי כישראל בחול א) רש"א אחד נר תושב ואחד [עובד כוכבים]עבד ואמה התושבים 🚧

שו את בחול ישו שיא אחר גד תושב ואחר [עובר כוכבים]עבד ואמה התושבים אא שנה עובר עושין מלאכה בשבת לעצמן כישראל בחול יש: מתני׳ זאלו מביאין על הזרון פן ספה את הוס תום. € כשונג 'הבא על שפחה ונזור שנממא ושבועת העדות ושבועת הפקרון "המשה היי נמחן יו) פנילה לפניה לפניה לפניה לפניה לפניה לפניה לפניה לפניה לפניה שביאין קרבן אחד על עבירות הרבה יוחשה ביאין קרבן עולה ויורד אלו ביי לפני החשה: מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה יהבא על שפחה ביאות הרבה יוענזיר ביי לפניה החשה בייונזיר בתוכנים להווחונים מביאין ברבן אחד על עבירות הרבה יהבא על שפחה ביאות הרבה יוענזיר בתוכנים להווחונים יועניים להווחונים יועניים שביים בייים להווחונים בייים להווחונים וויענים בייים להווחונים בייים להווחונים בייים להווחונים בייים להווחונים בייים ביים בייים שנים המש המש לו מסלח מתי הקבל בין בין היה בין הבא על השפחה מגלן דת"ר "וכפר עליו הכהן בתוכנם להודותי מביל ולא לשונג קא משמע לו ומסלח יש שנשמא שומאות הרבה: גמ' הבא על השפחה מגלן דת"ר "וכפר עליו הכהן בתיב: אן התיר לי מהטלמי אשר חטא דלהכי כתיב שב באיל האשם "ןעל המאתו אשר חמא מוכד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה התשב שנה עליו הטא לרבע זימני תכי למילף קרטן מהבני)(באיל האשם) "ונסלח לו מחמאתו אשר חמא מולעשות יון מו(שונג כמזיד): נזיר התשוו מו שלא יש

לוסת לרגע זימני תרי נמיף קרבונמדבר לבאיך האשם) הנסרח לו מוחשרת אשו לושא לעשות יו לא של לשנה בבורן ). נוי את מאבה לאחד על עבידות הרג והייו והייו של מאבה לאחד על עבידות הרג על עבידות הרג על יו במעלם לאחם יל עבידות הרג לעבידות הרג מידות במעלם לאחם יל מוחשה במעלם לאחם יל מוחשה מידות במעלם לאחם יל מוחשה מידות במעלם לאחם הרג של הייות להי היי של משה מיז תניא אידך "פתאום זה יאומי בון הוא אומר "ערום ראה רעה בראת להיי היי של משה מיזות הרג מהיי מידות בראה היי של משה מיזות הרג מהיי מידות בראה היי של מוחשה מי של משה מידות בראה בעדות בראה מידות הראה מידות מוחשה מידות לא המה לאחם להלקעל כל לאחם ולאחם ליין ברוש במע שונג ומשמע אונם ישמור ואונם כדאמר ומשמע נמי שונג ברוב "פתי יאמין לכל דבר משתים ליין ליי שהים לאחם מידות מי ולא נכתוב קרא פתע אי כתב קרא פתאום יין דמשמע שונג ומשמע מזיד ומשמע אונס ה"ָא יין כי מיתי קרבן בשונג מידי דהוי אתורה כולה אבל אונס ומזיד אימא לא כתב רחמנא פתע דשונג

הוא לגלויי עליה דפתאום ראונם "ומזיד הוא דאפי' הכי חייב רחמנא: סשבועת העדות: מגלן דת"ר סבכולן נאטר ים המהני כל אחת אימה. ונעלם כאן לא נאמר ונעלם "לחייב על מו) ((תשונג כמזיד): שבועת הפקדון : מנלן 'יליף מתחמא תחמא משבועת יו) לעפית מיד כשנג: הברה אם אני הפלהי הים היו אני הפלהי העדות: המשה מביאין קרבן אחד על עבירות הרבה: קהני הבא על השפחה ביאות הרבה מנלן דת"ר וכפר היומה דמינ נמקם: יוא חלץ ניתן לך הלבך מביאין ומכל: הד עליו הבהן באיל האשם ינועל חמאתו אשר חמא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה מנו(באיל האשם ינועל חמאתו אשר חמא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה מנו(באיל האשם ינועל חמאתו אשר חמא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה מנו(באיל האשם ינועל חמאתו אשר חמא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה מנו(באיל האשם ינועל חמאתו אשר חמא מלמד המביא קרבן אחד על עבירות הרבה מנול באיל האשם ינועל המארות אשר המא מלמד הול אונולד האור הרבה מנול האשם ינועל המארו אשר המא מלמד שמביא קרבן אחד על עבירות הרבה מנול באיל האשם ינועל המארות אשר המא מלמד המביא המלמי היו האכל: הד לו מחמאתו אשר חמא לעשות מזיד כשונג והא קרא כי כתיב במזיד כתיב אלא אימא לעשות שונג כמזיד בעא יפיד קרם המעהסיית והא מיניה רבי חנינא שירנאה מר' יוחנן כז הבא על חמש שפחות חרופות בהעלם אחת מהו חייב על כל אחת ואחת יחסש שפחות חרופות בהעלם אחת מהו על כל אחת ואחת יחסשנ: " המאת השף שנאכל או אינו חייב אלא אחת אמר ליה חייב "על כל אחת ואחת כס) מאי שנא מחמש העלמות בשפחה אחת א"לט) מחושו הרפאת השוף שנאל או שפחה את גופין מוחלקין ה' שפחות נופין מוחלקין ומנלן דגבי מן שפחה גופין מוחלקין אמר ליה לאו בכן השחות נופין מוחלקין ומנלן דגבי מן שפחה גופין מוחלקין אמר ליה לאו בכן השטם אפיה' על מחנין: זמי אית לה' אמרת גבי עריות לואשה \*לחלק על כל אשה ואשה גבי שפחה נמי כתיב "אשר ישכב את אשה שכבת זרע בנו הרבה המלחתים מחקי

יי ריטי הנאיה. והאצי התן בהא מסכת בפרק 6 (נכוח שו ב"ען ( (צל לדורותיכם הני) ג' ( (צל לפן מו ב"ען כ) (שיל גי ז') (מיקים ליפון מ) (פ' קפים הד" בפסים לגו ד"ס מסים ב רס שהיסה בהתיכה של מוד כשוגג ול"ס נפ"ר ומיקופ חצ' לפן מספרן ז' (פ' ספי' מסדים לגו סומים מקפית) כ' סטפים מג להי ל) (פע המודר כשוגג) כ) (מיס מל גוד כשוגג ול"ס נפ"ר ומיקופ הפי' לפקו מספרן ז' (פ' ספי' מסדים לגו סומים מספרן היים מספרות הדופ

פשיפא רבשפתה אחת בחסש העלמות דלא מחייב אלא אחת י תוס': כס] עי' בהדושין: כו] א"ל שפתה

לכם בקשפיו . במקלת ולא כל קרבנותיכם ומיהו עולה מסתבר דמכשרא דכולה כליל : מילם ומבילה והרצאת דמים - מפרש לקמן : והקריבו - גבי עולת העוף דמדבה בייקרא: וסקריב י משמע קרבן שלם: כל העם סיולאים - בשעת יליחתן מלו : בדמיך - דם פסח ודם מילה : ברלפת דמים-זריקת דמים על המזבח: ולי יגול תורה אור מסכם גר וגו' לדורומיכם מע"ב דליכם

מקדם : לריך שיפרים רובע דינר לקינו-נמדבר לעיל דלריך קרבן וקרבן בפחות מרובע לה אפשר כח] להפריש דאין מלוי קן בפחות מרובע כדאמרים במתני' ועמדו קינין ברבעתים אבל פחות לא אפשר : מפני בסקלה - שלא יהנה ממט : גר מושב - שקבל עליו שלא לעבוד עבודת כוכבים כגון נעמן: עושה מלחכה בשבת לעלמו : בדבר החבד כישרחל רש"ץ הים שמועם בשכם לעלמו - בדבר החבד כישרחל השם הסיד והחים בחולו של מועד: כישראל כי"ע י חוכל השם הסיד והחים בחולו של מועד: כישראל כי"ע י חוכל השם השם מדעני נפש : כש] בורובי שבועם סעדום הרבן נפם : נען בורובי שבועה העדום קרבן שלה ויורד : שבועם הפקדון . חשם : לאתויי חטאים הרבה: ונסלת לו מסטאסו

משר מעם. להכי הדר כתיב תו ב' זימני חטא בר מב' זימני קמאי לעשות מזיד כשונג : ויפמר ה' פספום יבע"כ ילא שמתן ע"פ היכור :ופסאים עברוימשם לחמאת משום דאיכא כבש בהדה אמר מר מה

כתיב פתע דהוי שונג לגלות ו] עליה ש הרם: הספת ולד שנתקלקלה דפתלום: בכולן. בכל המביאין שלה ושפיר מרוקם ויורד שבאותה פרשה כגון מטמא מקדם ושבועת בטוי דכתיבי בהו שבועת העדות: לעשות מזיד כשונג והא עיקר קרם במזיד כסיב-דכתיב (ויקרה יע) בקורת תהיה והיים מלקת וחין מלקות אלא במזיד ועליה קאמר והביא את אשמו ותו למה לי ונסלח לו מחשאתו לרבות מזיד: אלא אימא לפשום שונג

חלב וחתיכה של חוליו מודה ר' יוסי במחומר

נמכתב :

רבינו גרשום עצמה קסבר היינו מברך את השם כלומר שפושם יד וכופר בעיקר' גורף קערה ולא היסרה קסבר מגדף כוכבים משורר נירף קערה שכפר בעיקר ולא חיסרה שלא פשם ישוף שנאמר בהן יצירה כמי באדם: המפלח בארם: המפלח כדאמר במס' נדה תחלח ברייתו סראשו ב' עיניו כב' סיפי זביב : או שליא דאין שליא והיוצא מחותך' שהוציא החיה אברים אברים:

בדבר ששוה בין כאיש שלא הזמן נרמא: ואין ירוע מה הפילה: אם נפל הפילה או רוח לקטיה שפיר מלא מים יכו' האין ידוע איזו ילדה מין פפור : מכיאות י אינו נאכל אלא ישרף או יקבר: א"ר יוסי אימתי אינו נאכל בזמן שהלכו זו לסורח או עוסדות כאן קרבן ונאכל